

Bolestivá egyptská rana – únosy kresťanských dievčat

Mikuláš Hučko

18. septembra 2020 ✚ Cirkev ✚ Prenasledovanie kresťanov

„Chceme vedieť, kde sa nachádzajú naše dcéry. Naše dcéry majú štrnásť, šestnásť, pätnásť rokov. Kde sú? Kto nám ich vzal? Čo sa s nimi deje? Chceme vidieť moju dcérku! Chceme počuť jej hlas; aby som vedela, či je nažive alebo nie. Nechcem nič viac. Chceme počuť hlas mojej dcéry!“

To sú slová nešťastnej matky, ktorej „neznámi páchatelia“ uniesli dcéru, vystupujúcej v dokumentárnom filme nakrútenom pred šiestimi rokmi spoločnosťou Catholic Radio Television Network.

Egypt je najčastejšie spájaný s dávnou históriou, faraónskymi dynastiami, pyramídami a cestovným ruchom. Len málo dovolenkárov v Egypte si všimne, čo sa skrýva za fasádou tejto vytúženej dovolenkovej destinácie.

V Egypte z 96 miliónov obyvateľov je minimálne desať percent kresťanov Koptskej cirkvi, zhruba milión je protestantov a štvrt milióna katolíkov.

„Kresťania v Egypte žijú bezprecedentnému prenasledovaniu“, znel titulok článku, ktorý pred dvomi rokmi uverejnil liberálny britský denník TheGuardian.com. Egyptskí kresťania sú neraz obeťami násillia, ako bol napríklad samovražedný útok moslimského fanatika, ktorý na Kvetnú nedeľu v roku 2017 vbehol do chrámu plného ľudí a výbuchom bomby zabil okrem seba ešte štyridsaťdeväť a ťažko zranil stodesať veriacich. Alebo zastrelenie deviatich kresťanov pri útoku na koptský chrám v južnej Káhire a podobne.

Azda najdesivejšou a najskrytejšou stránkou súčasného kresťanského prenasledovania je však **únos a nútená konverzia maloletých dievčat**. Mladé kresťanské dievčatá sú nasilu odváňané do neznámych destinácií, kde ich opakovane znásillňujú, omamujú drogami a potom po niekoľkých týždňoch mučenia ich nútia, aby konvertovali na islam.

Ak dnes mladé kresťanské dievča zmizne v Egypte, je viac než pravdepodobné, že o mesiac alebo dva sa objaví vo videoklipe, v ktorom sa prizná, že z vlastnej vôle konvertovala na islam. V okamihu, keď urobí také vyhlásenie, stane sa oficiálne moslimkou a jej kresťanská rodina voči nej stratí všetky práva.

Jednou z takýchto unesených egyptských kresťanských dievčat je štrnásťročná Nadia Said Makramová, ktorá zmizla počas návštevy chrámu.

Jej otec hovorí: „Zaviedol som ju do kostola. Keď začala bohoslužba, vyšiel som na chvíľu von. Keď som sa vrátil, Nadia bola preč. Vybehli sme von a prehľadávali ulice, potom sme sa vrátili späť do chrámu, ale po nej nebolo ani stopy... A potom som dostal odkaz: Tvoja dcéra bola unesená.“

Brat: „Bol som v šoku, keď som sa dozvedela, že moju sestru uniesli. – Obrátili sme svet hore nohami. Hľadali sme na najrôznejších miestach, v nemocniciach ... Boli sme šokovaní. – Neskôr sme zistili, že ju uniesli, pretože bola kresťankou.“

Výpoveď dievčaťa po mesiaci, keď bola vrátená: „*Nemohla som jesť, piť ani spať. Chceli odo mňa, aby som brala drogy a znásilňovali ma. Ani neviem, ako som to prežila. Bolo ich päť. Bývali so mnou v jednej miestnosti. Nedokázala som rozlíšiť noc od dňa. Vôbec som nespala. (...). Pretože som kresťanka, každý na to kašle.*“

Miestni kresťania tvrdia, že nielenže miestne úrady nič nepodnikajú pre ochranu týchto mladých žien, ale únosy často mlčky akceptujú ako súčasť širšej snahy o „**konverzie na islam**“.

Tieto činy financujú aj islamskí podporovatelia mimo Egypta. Na mladom dievčati takto môžu únoscovia zarobiť od dvadsať do stotisíc egyptských libier v závislosti od jej výzoru a spoločenského postavenia, čo je na egyptské pomery slušná suma.

Je bolestivé, že rodičia neraz vedia, kde sú ich dcéry držané, ale nič s tým nemôžu urobiť. Nezostáva im nič iné, len chodiť okolo takéhoto domu a modliť sa.

Coptic Solidarity je nezisková organizácia so sídlom vo Virgínii, ktorá bojuje za občianske práva koptov v Egypte a v týchto dňoch vydala správu pod názvom: „Džihád lona – Obchodovanie s koptskými ženami a dievčatami v Egypte“.

„Únosy koptských žien a maloletých dievčat je pre koptskú komunitu v Egypte prekliatím. Egyptská vláda, zahraničné vlády, mimovládne organizácie aj medzinárodné orgány sa však k tomu stavajú ľahostajne,“ píše sa v správe.

„Egyptská vláda a medzinárodné subjekty musia sa zaoberať týmito odpornými zločinmi, ktoré sú páchané takmer beztrestne.“

Správa zostavená z informácií zhromaždených koptskou komunitou, rodinnými príslušníkmi, náboženskými vodcami a správami egyptských médií má byť predložená subjektom OSN aj americkému Úradu pre obchodovanie s ľuďmi.

Kňaz z Minya agentúre Coptic Solidarity povedal, že len v jeho oblasti **je každý rok unesených najmenej pätnásť dievčat** a dodal, že aj jeho dcéra iba o vlások unikla únosu.

„Pre ženy, ktoré zmiznú a nikdy sa nevrátia, to musí byť **nepredstaviteľná nočná mora**,“ vysvetľuje správa. „Veľká väčšina z týchto žien sa už nikdy nevráti k svojim rodinám alebo priateľom, pretože polícia v Egypte sa k tomu stavia ľahostajne a je skorumpovaná.“

Podľa *Coptic Solidarity* hlavným problémom je pasivita pri dokumentovaní jednotlivých prípadov. Polícia často tvrdí, že ženy a dievčatá odišli dobrovoľne so svojimi únoscami, čo je typická argumentácia v krajinách, kde žijú náboženské menšiny.

„Aj keď iba málo prípadov predstavuje skutočné manželstvá, Coptic Solidarity odhaduje asi päťsto prípadov za posledné desaťročie, keď bol použitý nátlak, ktorý spĺňa kritériá obchodovania s ľuďmi. Únosy trápia koptskú menšinu, ktorá je v spoločnosti marginalizovaná, informovala Coptic Solidarity orgány OSN.“

Správa ďalej uvádza, že organizované salafistické moslimské skupiny v Egypte vykonávajú džihád, ktorý Koptská solidarita nazýva „Džihád lona“ – moslimovia majú dosiahnuť **konverziu nemoslimských žien na islam**, ktoré potom budú rodiť moslimské deti.

„Tieto siete často podporujú rovnako zmýšľajúci členovia (vrátane vysokých úradníkov) polície, národnej bezpečnosti a miestnych správ,“ uvádza sa v správe. „Medzi ich úlohy patrí zamietanie sťažností podávaných rodinami obetí, falšovanie policajných vyšetrovaní, organizovanie formálnych zasadnutí, ktoré majú dokazovať konverziu na islam, či šikanovanie rodín s cieľom ich umlčať.“

Podľa správy egyptská vláda tvrdí, že väčšina prípadov únosov sa týka „mladých žien zamilovaných do osoby inej denominácie“.

„Problém s touto obhajobou spočíva v tom, že egyptská vláda neuznáva ani nechráni práva koptských žien,“ tvrdí sa v správe. „Bez ohľadu na to, či je žena unesená z domu alebo na verejnosti, alebo či súhlasí s útekem a potom zistí, že bola podvedená a chce sa vrátiť, stále ide o obchodovanie s ľuďmi a trestný čin.“

Trinásť žien, o ktorých sa v správe píše, predstavuje **iba „zlomok“ unesených žien a dievčat v Egypte.**

„Ani v jednom z týchto prípadov nebola vypracovaná vyšetrovacía správa a nikto z páchatel'ov, ktorí sú známi, nebol postavený pred súd – čo znamená úplnú beztrestnosť únoscov dievčatá,“ píše sa v správe. „Vo všetkých týchto prípadoch polícia odmieta pri písaní policajnej správy používať slová ako „unesená“ alebo „nezvestná“. Použijú slovo „neprítomná“ a to aj v prípade, že existujú dôkazy o obchodovaní s ľuďmi.“

Medzi obeťami zahrnutými v správe je aj 39-ročná *Ranya Abd al-Masih*, učiteľka a matka troch detí, ktorá bola unesená v apríli 2020. O tri dni neskôr bola Masih videná *na videu* (19 tisíc lajkov!), ako má na sebe *nikáb* a hovorí, že sama odišla z domu, prijala islam a odkázala svojmu manželovi, aby ju prestal hľadať.

Členovia rodiny však hovoria, že Masih si so sebou nevezala ani jednu osobnú vec a na videu viditeľne potláča plač recitujúc text, ktorý ju donútili povedať. Rodina a cirkevní predstavitelia žiadali jej prepustenie. Neskôr v júli sa vrátila do rodiny po sexuálnom, psychickom a duchovnom týraní.

„Za zmienku stojí, že Rayninu rodinu presviedčala polícia, aby prestala verejne hovoriť o tomto prípade,“ vysvetľuje sa v správe.

Taktiež v apríli bola pätnásťročná Yustina Magdy Attia unesená v dedine Baad El Arab Beni Suef a asi o tri týždne bola vrátená.

Vlani v novembri bola v štvrti Papillary Olive Field neďaleko Káhiry unesená sedemnásťročná koptská kresťanka Lisa Romani Mansi. Podľa správy zmizla cestou, keď šla na hodinu doučovania. Odvtedy o nej rodina nepočula a jej mobilný telefón je vypnutý.

Vlani v októbri bola v káhirskej oblasti Gesr Al Suez unesená čerstvo vydatá dvadsaťročná Marina Sami Sahi, ktorá bola v piatom mesiaci tehotenstva. Podľa Coptic Solidarity v jej prípade sa doteraz nič nezistilo.

V júli 2019 bola osemnásťročná Nerges Adel Ibrahim unesená bratrancom jedného z jej priateľov. Sarah Atef, 23-ročná koptka navštevujúca univerzitu v Beni Suef, bola unesená v júni 2019. Niekoľko dní po únose údajne telefonovala svojej rodine, aby im povedala, že sa zamilovala do moslima a konvertovala na islam.

„Sarahini priatelia tvrdia, že je to veľmi nepravdepodobné, pretože Sarah milovala svoju vieru a bola veľmi zbožnou kresťankou,“ zdôrazňuje sa v správe.

V máji 2018 bola osemnásťročná Vivian Adel Youssef unesená len dva týždne po tom, čo sa vydala. Hoci jej manžel to ihneď oznámil polícii, tá mu doteraz neposkytla nijaké informácie o jej stave ani o tom, kde sa nachádza.

Dvadsaťročná Meray Girgis Sobhi bola unesená 10. apríla 2018 a jej rodina nahlásila polícii, že je nezvestná. Otec dievčaťa v telefonickom rozhovore pre Koptskú solidaritu uviedol, že polícia „nevyvinula nijaké úsilie vec vyšetriť“.

Šestnásťročná Hoda Atef Ghali Girgis bola unesená 8. apríla 2018 počas cesty domov z veľkonočnej párty. O tom, kde je a o jej situácii neboli poskytnuté žiadne informácie. Svedok podľa správy uviedol, že traja maskovaní muži ju vtlačili do auta a utiekli. Rovnako ako v ostatných prípadoch, ani v tomto nie sú známe nijaké informácie.

Koptská solidarita opísala aj prípady dvadsaťšesťročnej vydatej koptskej ženy Christine Lamie, osemnásťročnej Hanan Adly Girgisovej a šestnásťročnej koptskej dievčiny Marilyn, ktorá bola unesená v júni 2017 a vrátila sa po troch mesiacoch.

„Jej matka, Hanaa Aziz Shukralla Farag, videla na videu zahalenú Marilyn držiacu Korán a tvrdiacu, že konvertovala na islam, pričom matke bolo jasné, že vyzerala deprimovaná a že slová jej ťažko vychádzali z úst,“ píše sa v správe.

Vystrašené mladé kresťanské dievčatá, ktoré sú obťažované a otravované moslimskými provokáciami, sú nútené sa skrývať a často nachádzajú pomoc v cirkevných centrách, ako je napríklad centrum pri Katolíckom arcibiskupstve el-Minya, kde sa môžu na dlhšiu dobu stratiť z dohľadu verejnosti. Okrem materiálnej pomoci tam dostávajú predovšetkým duchovnú a psychologickú podporu.

Kňaz Boulos Nasif hovorí: „Snažíme sa s dievčatami rozprávať o všetkých problémoch, ktoré by mohli nastať, o útokoch, o znásilnení. Snažíme sa ich presvedčiť, aby tu chvíľu zostali, zotavili sa a umožnili im tak znovu sa stať cennými členmi spoločnosti. Dievča sem prichádza na „rehabilitáciu“ a môže tu zostať šesť mesiacov až rok; aj viac ako rok. Potom jej dáme kurátorku a táto kurátorka – aj keď dievča odíde – ju nikdy neopustí. Dievča, ktoré sem príde, neplatí nič. Biskupstvo preberá zodpovednosť za všetko, čo sa jej týka; či už ide o vieru, život, ako aj všetky zdravotné a sociálne záležitosti.“

Pred niekoľkými rokmi isté kruhy vyhlásili bojkot kresťanských výrobkov, keď na stovkách islamských stránok boli zverejnené výzvy adresované egyptským moslimom, aby bojkotovali obchody vo vlastníctve koptov.

Dôvod nevraživosti? Podľa propagátorov bola to reakcia na ukrývanie koptských dievčat, ktoré si údajne želali konvertovať na islam!

Posledná minúta filmu: ubolená matka ukazuje fotografie unesenej dcéry:

- Toto je fotografia, keď bola veľmi malá.
- Toto je fotografia z obdobia, keď robila prijímaciu skúšku na gymnázium.
- Toto je obrázok Nadie s jej otcom a súrodencami.
- Toto je obrázok Nadie.

– Toto je obrázok Nadie...

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/bolestiva-egyptska-rana-unosy-krestanskych-dievcat/>